

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Couleurs de Tollens-Agora, S.a.s. (Clichy, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 lipca 2011, doręczonej skarżącemu 7 września 2011, w sprawie R 1253/2010-1;
- ewentualnie, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uznanie rejestracji znaku „ARTIS”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „ARTIS” dla towarów w klasie 2 oraz 17 — zgłoszenie nr 6158761

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: inna strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: francuski znak towarowy zarejestrowany pod nr 93 484 880 znaku słownego „ARTIS” dla towarów w klasie 1 oraz 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: podtrzymanie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie artykułu 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ w zakresie obejmującym ustalenie podobieństwa znaków towarowych oraz możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2011 r. — BytyOKD przeciwko Komisji

(Sprawa T-559/11)

(2012/C 13/36)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Sdružení nájemníků BytyOKD.cz (Ostrawa, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat R. Pelikán)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 4927 final z dnia 13 lipca 2011 r. Pomoc państwa nr S.A.25076 (2011/NN) — Republika Czeska: prywatyzacja OKD a.s. w drodze sprzedaży udziałów na rzecz Karbon Incest a.s.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut, w myśl którego Komisja naruszyła art. 108 ust. 3 TFUE niewszczynając formalnej procedury na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, mimo iż w opinii skarżącego na etapie wstępnego badania napotkała ona poważne problemy w zakresie oceny zgodności ze wspólnym rynkiem badanych środków podjętych przez Republikę Czeską. Skarżący został w ten sposób pozbawiony praw proceduralnych, które w ramach formalnej procedury gwarantowałyby art. 108 ust. 2 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2011 r. — Kronofrance i Kronoply przeciwko Komisji

(Sprawa T-560/11)

(2012/C 13/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kronofrance SAS (Sully sur Loire, Francja), Kronoply GmbH (Heiligengrabe, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Nierer i L. Gordalla)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 marca 2011 r. (C 28/2005) w części, w której uznała ona pomoc państwa udzieloną przez Niemcy Glunz AG oraz OSB Deutschland GmbH w wysokości 69 797 988 EUR za zgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie TFUE bądź traktatu WE, bądź jednej z norm prawnych mających zastosowanie przy jego wykonaniu

Skarżące twierdzą w ramach zarzutu pierwszego, że Komisja nie przestrzegła uregulowań Wielosektorowych ram pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (Dz.U. 1998, C 107, s. 7, zwanych dalej „wielosektorowymi ramami”), gdyż

- nie ustaliła dopuszczalnej maksymalnej intensywności pomocy, co zdaniem skarżących jest wymagane zgodnie z pkt 3.1 wielosektorowych ram;
- określiła roczne wskaźniki wzrostu, o których mowa w pkt 7.8 wielosektorowych ram, dla płyt wiórowych na podstawie niewłaściwych okresów i tym samym uzyskała zbyt wysoki czynnik konkurencji;
- połączyła różne czynniki konkurencji dla jednolitego projektu i tym samym wyszła poza ramy prawne przewidziane w pkt 3.10 wielosektorowych ram.

2. Zarzut drugi: nadużycie uznania

W ramach zarzutu drugiego skarżące utrzymują, że przy badaniu pomocy Komisja nadużyła przysługującego jej uznania, ponieważ nie zastosowała się do ustalonych przez nią samą wytycznych.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2011 r. — Symbio Gruppe przeciwko OHIM — ADA Cosmetic (SYMBIOTIC CARE)

(Sprawa T-562/11)

(2012/C 13/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Symbio Gruppe GmbH & Co. KG (Herborn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Schulz i C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: ADA Cosmetic GmbH (Kehl, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie R 2121/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: ADA Cosmetic GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „SYMBIOTIC CARE” dla towarów należących do klas 3, 5, 29 i 30

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne i graficzne znaki towarowe „SYMBIOFLOR” i „SYMBIOLACT”, międzynarodowa rejestracja słownego znaku towarowego „SYMBIOFEM” i graficznego znaku towarowego „SYMBIOVITAL” dla towarów należących do klas 1, 3, 5, 29 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd a także naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza przeoczyła fakt, iż znaki towarowe podniesione w ramach sprzeciwu stanowią rodzinę znaków towarowych.